

D E C I Z I E

24 iunie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței,

judecătorul

Judecătorii

Svetlana Filincova

Maria Ghervas, Elena Covalenco

Petru Moraru, Valentina Clevadi

examinînd recursul declarat de Camera de Licențiere, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Tantal-Grup” împotriva Camerei de Licențiere și Ministerului Finanțelor, intervenienți accesorii Chistruga Zinaida și Fetescu Adrian cu privire la încasarea prejudiciului material,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2014, prin care s-au admis cererile de apel depuse de Ministerul Finanțelor și Camera de Licențiere, s-a casat parțial hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 05 martie 2012 și s-a emis o nouă hotărîre,

c o n s t a t ă

La 30 octombrie 2007, SRL „Tantal-Grup” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Camerei de Licențiere, intervenient accesoriu Ministerul Finanțelor privind încasarea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, în perioada de la 18 decembrie 2000 pînă la 07 decembrie 2005 a dispus de licența seria A MMII nr.016311 pentru practicarea activității particulare de pază.

La 06 decembrie 2005 Camera de Licențiere a adoptat decizia nr.4246 prin care s-a dispus retragerea licenței SRL „Tantal-Grup”.

Menționează că, la 13 ianuarie 2006 SRL „Tantal-Grup” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată privind anularea deciziei Camerei de Licențiere nr.4246 din 06 decembrie 2005.

Astfel, prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2006 acțiunea a fost respinsă, însă Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție prin decizia din 14 iunie 2006 a admis recursul declarat de către SRL „Tantal-Grup”, a

casat hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2006, cu remiterea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău.

După rejudecarea pricinii, prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2006 acțiunea a fost admisă, s-a anulat decizia Camerei de Licențiere nr.4246 din 06 decembrie 2005, ca fiind ilegală.

Ulterior, prin decizia Curții Supreme de Justiție din 27 decembrie 2006, a fost respins recursul declarat de către Camera de Licențiere și s-a menținut hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2006.

Susține reclamantul că, în urma retragerii licenței pentru practicarea activității particulare de pază, clienții au desfăcut contractele de prestări servicii și au încheiat contracte similare cu alte agenții de pază, iar după reluarea activității nu au putut să-și recapete clienții, înregistrînd astfel pierderi.

Indică că, potrivit raportului din 07 septembrie 2007, efectuat de auditorul independent Malaireu Maria, venitul ratat al SRL „Tantal-Grup” pentru perioada întreruperii activității de prestare a serviciilor de pază de la 06 decembrie 2005 pînă la 27 decembrie 2006, constituie 5 343 701 lei.

Pentru efectuarea raportului de audit a achitat onorariul în mărime de 1 000 dolari SUA.

La fel, menționează că prin acțiunile ilegale ale Camerei de Licențiere a fost lezată reputația profesională a societății, fiindu-i creată imaginea publică de companie implicată în activități ilegale, iar datorită mediatizării tendențioase a acestui caz de către autoritățile de stat, cea mai mare parte a clienților nu au mai dorit să încheie noi contracte după pronunțarea deciziei Curții Supreme de Justiție din 27 decembrie 2006.

Consideră că, în temeiul art.1404 din Codul civil, autoritatea publică urmează să-i repare prejudiciul material cauzat prin emiterea unui act administrativ ilegal.

Solicită reclamantul, încasarea de la Camera de Licențiere în beneficiul său prejudiciul material în mărime de 5 343 701 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 11 260 lei pentru efectuarea raportului de audit.

Prin hotărîrea Judecătoriei Economice de Circumscripție din 11 martie 2010 acțiunea a fost admisă parțial.

Prin decizia Curții de Apel Economice din 18 mai 2010 au fost respinse cererile de apel depuse de Ministerul Finanțelor și Camera de Licențiere și s-a menținut hotărîrea primei instanțe.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 11 noiembrie 2010 au fost admise recursurile declarate Ministerul Finanțelor și Camera de Licențiere, s-a casat decizia Curții de Apel Economice din 18 mai 2010 și hotărîrea Judecătoriei Economice de Circumscripție din 11 martie 2010, cu remiterea pricinii la rejudecare la Judecătoria Centru mun.Chișinău.

Prin încheierea Judecătoriei Centru mun.Chișinău din 09 februarie 2011 au fost atrași în proces în calitate de intervenienți accesorii din partea pîrîtului Chistruga Zinaida și Fetescu Adrian (f.d.23 Vol.II).

Prin cererea suplimentară din 13 februarie 2012 reclamantul SRL „Tantal-Grup” a solicitat încasarea de la Camera de Licențiere și Ministerul Finanțelor prejudiciul material în mărime de 5 343 701 lei, dobânda de întârziere în mărime de 1 972 923, 69 lei, cheltuielile de judecată în sumă de 21 260 lei și taxa de stat în mărime de 160 311 lei (f.d.53 Vol.II).

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 05 martie 2012 acțiunea a fost admisă integral, fiind dispusă încasarea de la Camera de Licențiere prin intermediul Ministerului Finanțelor în beneficiul SRL „Tantal-Grup” a sumei de 7 498 195 lei, constituită din 5 343 701 lei cu titlu de venit ratat, 1 972 923 cu titlu de dobândă de întârziere, 11 260 lei cheltuieli suportate pentru efectuarea raportului de audit, 10 000 lei cu titlu de cheltuieli suportate pentru asistența juridică și 160 311 lei taxa de stat.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Ministerul Finanțelor și Camera de Licențiere au contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2012 au fost admise cererile de apel depuse de Ministerul Finanțelor și Camera de Licențiere, s-a casat hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 05 martie 2012, în partea încasării dobânzii de întârziere în sumă de 1 972 923, 69 lei și în această parte s-a emis o nouă hotărâre prin care cerința dată s-a respins ca neîntemeiată. În rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 19 decembrie 2012 au fost admise recursurile declarate de Camera de Licențiere și Ministerul Finanțelor, s-a casat decizia Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2012, cu reamiterea pricinii la rejudecare în instanța de apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 februarie 2014 au fost admise cererile de apel depuse de Ministerul Finanțelor și Camera de Licențiere, s-a casat parțial hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 05 martie 2012, fiind emisă o nouă hotărâre prin care s-au respins pretențiile SRL „Tantal Grup” privind încasarea de la Camera de Licențiere prin intermediul Ministerului Finanțelor a sumei de 1 972 923, 69 lei cu titlu de dobândă de întârziere și a sumei de 11 260 lei cu titlu de cheltuieli de judecare a pricinii.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 25 iunie 2014 au fost admise recursurile declarate de Camera de Licențiere și Ministerul Finanțelor, s-a casat decizia Curții de Apel Chișinău din 12 februarie 2014, cu reamiterea pricinii la rejudecare în instanța de apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2014 s-au admis cererile de apel depuse de Ministerul Finanțelor și Camera de Licențiere, s-a casat hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 05 martie 2012 în privința cerințelor patrimoniale și s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a admis parțial cererea de chemare în judecată și s-a încasat de la Camera de Licențiere în beneficiul SRL „Tantal-Grup” prejudiciul material cu titlu de venit ratat în valoare de 5 343 701 lei, 11 260 lei cu titlu

de cheltuieli pentru expertiză și 160 311 lei cu titlu de taxă de stat. În rest acțiunea s-a respins ca neîntemeiată. Pretențiile înaintate către Ministerul Finanțelor au fost respinse.

La 29 ianuarie 2015 Camera de Licențiere a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În susținerea recursului s-a indicat că, la examinarea pricinii instanțele judecătorești au încălcat și aplicat eronat normele de drept material și procedural, nefiind constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii. În acest sens susține că prin probele administrate în pricină nu s-a stabilit valoarea prejudiciului, care este un element inerent în cadrul răspunderii delictuale prevăzută de art.1398 din Codul civil.

Invocă că concluziile auditorului expuse în raportul de audit, întocmit de SRL „ALT Business Consulting”, nu reprezintă valoarea unei probe veritabile și credibile, deoarece actele reviziei ori al inspecțiilor departamentale, precum și raportul scris al specialistului, nu pot înlocui raportul de expertiză și nici exclude necesitatea efectuării expertizei în aceeași problemă.

Menționează, că datele cu privire la contractele de prestare a serviciilor de pază, încheiate între SRL „Tantal-Grup” și persoanele juridice/fizice, au fost combătute prin scrisoarea Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr.26-5-04-144-820 din 16.02.2010, prin care se aduce la cunoștință că multe dintre acestea pur și simplu sunt o invenție, o ficțiune, și nu pot fi luate în considerație la calcularea prejudiciului de o valoare exagerată, fapte care nu au fost verificate nici de expert dar și nici de autor, motivându-se neîntemeiat că nu există acte ce ar atesta calitatea de firmă fantomă.

Consideră că obligația de reparare a prejudiciului nu se naște în măsura în care cel prejudiciat a omis, cu intenție ori din culpă gravă, să înlăture prejudiciul prin mijloace legale și nu a înaintat instanței de contencios administrativ cerere de asigurare a acțiunii prin suspendarea actului administrativ contestat - decizia Camerei de Licențiere nr.4246 din 06 decembrie 2005, pînă la examinarea în fond a cauzei.

Astfel, susține că prejudiciul presupus cauzat nu este în raport de cauzalitate cu efectele actului administrativ emis de Camera de Licențiere, care nu poate fi identificată ca persoană responsabilă de veniturile care nici nu puteau să fie generate în activitatea economică a SRL „Tantal-Grup”.

Relevă că, în cazul în care reclamantul își folosea toate drepturile rezervate prin lege, la 18.12.2005, data cînd a expirat termenul de valabilitate a licenței, era în drept să se adreseze cu o cerere la Camera de Licențiere pentru a primi o nouă licență pentru a evita cauzarea prejudiciului sub formă de venit ratat.

Referitor la termenul declarării recursului, Colegiul consideră că acesta a fost depus în termen, deoarece decizia instanței de apel a fost emisă la 29.10.2014, iar din materialele dosarului rezultă că recurentul a primit copia deciziei integrale la

03.12.2014 (f.d.201). Prin urmare, recursul declarat la 29.01.2015 a fost depus cu respectarea termenului de două luni prevăzut de art. 434 CPC.

Verificînd în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de intimat legalitatea hotărîrilor atacate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, a casa decizia instanței de apel și a restitui pricina spre rejudecare în instanța de apel, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conform art. 239 CPC, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărîrea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt și de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară și simplă, precisă, conchisă și fermă, să aibă putere de convingere.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție apreciază concluziile instanței de apel ca fiind rezultate din neexaminarea multiaspectuală a cauzei și în consecință, aplicarea eronată a legii.

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) și (2) Cod civil, persoana lezată într-un drept al ei poate cere repararea integrală a prejudiciului cauzat astfel.

Se consideră prejudiciu cheltuielile pe care persoana lezată într-un drept al ei le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului încălcat, pierderea sau deteriorarea bunurilor sale (prejudiciu efectiv), precum și beneficiul neobținut prin încălcarea dreptului (venitul ratat).

Conform art. 610 alin. (2) Cod civil, ratat se consideră venitul care ar fi fost posibil în condițiile unui comportament normal din partea autorului prejudiciului în împrejurări normale.

În conformitate cu art. 1404 alin. (1) Cod civil, prejudiciul cauzat printr-un act administrativ ilegal sau nesoluționarea în termen legal a unei cereri de către o autoritate publică sau de către o persoană cu funcție de răspundere din cadrul ei se repară integral de autoritatea publică. Persoana cu funcție de răspundere va răspunde solidar în cazul intenției sau culpei grave.

Aliniatul (3) al aceluiași articol, prevede că, obligația de reparare a prejudiciului nu se naște în măsura în care cel prejudiciat a omis, cu intenție ori din culpă gravă, să înlăture prejudiciul prin mijloace legale.

Conform art. 1416 alin. (1) Cod civil, instanța de judecată stabilește felul despăgubirii în funcție de circumstanțe. Ea va lua hotărîre diferită de cererea păgubitului numai din motive întemeiate.

Din materialele cauzei s-a constatat că, societatea cu răspundere limitată „Tantal Grup” a fost înregistrată la Camera Înregistrării de Stat la 22.11.2000.

La 18 decembrie 2000 Camera de Licențiere a eliberat SRL „Tantal Grup” licența seria A MMII nr. 016311, valabilă până la 18 decembrie 2005 (f.d.14 Vol I).

Potrivit licenței menționate, genul de activitate al SRL „Tantal Grup” pentru a cărui desfășurare a fost eliberată licența, îl constituie activitatea particulară de pază, prin prestarea serviciilor stipulate în anexa licenței.

La 06.12.2005 Camera de Licențiere a emis decizia nr. 4246 prin care a decis retragerea licenței SRL „Tantal Grup”, seria A MMII, nr. 016311 din 18.12.2000, pentru activitatea particulară de pază (f.d.17 Vol I).

SRL „Tantal Grup” s-a adresat în instanța de judecată cu acțiune împotriva Camerei de Licențiere solicitând anularea deciziei nominalizate.

Prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 08.02.2008 a fost respinsă acțiunea SRL „Tantal Grup” împotriva Camerei de Licențiere privind contestarea actului administrativ.

Hotărîrea menționată a fost casată prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2006, iar pricina a fost remisă la rejudecare.

Prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2006 a fost admisă acțiunea depusă de SRL „Tantal Grup”, fiind anulată ca ilegală în fond și contrară legii decizia Camerei de Licențiere nr. 4246 din 06 decembrie 2005 privind retragerea licenței SRL „Tantal Grup”.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 27 decembrie 2006 a fost respins recursul declarat de Camera de Licențiere și s-a menținut hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2006.

În speță, intimatul SRL „Tantal-Grup” invocă că din motivul retragerii licenței, pe perioada 06.12.2005 - 27.12.2006 a fost întreruptă activitatea de prestare a serviciilor de pază, iar prin acțiunile Camerei de Licențiere, și anume prin emiterea deciziei privind retragerea licenței SRL „Tantal Grup”, i-a fost cauzat un prejudiciu material în condițiile art. 1404 alin. (1) Cod civil.

Reține Colegiul că, în cererea de recurs, precum și pe tot parcursul examinării cauzei, Camera de Licențiere a invocat că, intimatul SRL „Tantal Grup” nu a cerut în temeiul art. 174 CPC, art.21 din Legea contenciosului administrativ, asigurarea acțiunii prin solicitarea suspendării actului administrativ, pe cînd, pe de altă parte, SRL „Tantal Grup” în referința depusă denotă contrariul, indicînd că compania reclamantă a înaintat o asemenea solicitare.

Instanța de recurs reține însă că, din materialele dosarului nu s-a constatat depunerea unei astfel de cereri, iar instanța de apel, examinînd superficial această circumstanță, nu a stabilit cu certitudine dacă intimatul SRL „Tantal Grup” a întreprins careva acțiuni în vederea înlăturării prejudiciului prin drepturile rezervate de lege. Or, potrivit art. 1404 alin. (3) Cod civil, obligația de reparare a prejudiciului nu se naște în

măsura în care cel prejudiciat a omis, cu intenție ori din culpă gravă, să înlăture prejudiciul prin mijloace legale.

În speță, reclamantul a dispus de mijloace legale de a minimaliza prejudiciul.

Astfel, potrivit art. 21 alin. (6) din Legea privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător nr. 451 din 30.07.2001 (conform modificărilor introduse prin Legea nr. 1179 din 28.06.2002 , în vigoare pînă la 14.12.2007), titularul de licență căruia i s-a retras licența poate să depună o nouă cerere de eliberare a licenței pentru același gen de activitate doar după expirarea a 6 luni de la data deciziei de retragere a licenței.

În acest context, Colegiul consideră că, întru elucidarea tuturor circumstanțelor, instanțele de fond, la examinarea pricinii urmau cu certitudine să stabilească și faptul dacă intimatul SRL „Tantal Grup” după expirarea a 6 luni de la data deciziei de retragere a licenței - 06.12.2005, a depus o nouă cerere de eliberare a licenței și, pe cale de consecință, motivele nedepunerii unei astfel de cereri.

Prin urmare, în asemenea circumstanțe și în legătură cu faptul că intimatul SRL „Tantal Grup” avea posibilitatea să depună cerere pentru o nouă licență peste 6 luni de la retragerea licenței și reieșind din prevederile art. art. 610 alin. (4) Cod civil, 1404 alin. (3) Cod civil, urma să se verifice venitul ratat de către acesta pentru perioada 18.12.2005 - 18.06.2006, prin verificarea activității firmei în această perioadă, data încetării contractelor încheiate, achitățile efectuate de clienți la data încetării contractelor, modul în care s-au sistat contractele.

În conformitate cu art. 148 alin. (1) CPC, pentru elucidarea unor aspecte din domeniul științei, artei, tehnicii, meșteșugurilor artisanale și din alte domenii, apărute în proces, care cer cunoștințe speciale, instanța dispune efectuarea unei expertize, la cererea părții sau a unui alt participant la proces, iar în cazurile prevăzute de lege, din oficiu. Actele reviziei ori ale inspecțiilor departamentale, precum și raportul scris al specialistului, nu pot înlocui raportul de expertiză și nici exclude necesitatea efectuării expertizei în aceeași problemă.

Din materialele cauzei s-a constatat că, potrivit raportului auditorului SC „ARL & Business Consulting” SRL, din anul 2007, privind evaluarea veniturii ratat pentru serviciile de pază a SRL „Tantal Grup”, venitul ratat pentru perioada 06 decembrie 2005- 27 decembrie 2006 a fost evaluat în sumă totală de 5 343 701 lei.

Conform raportului de expertiză nr. 1463 din 22.08.2013 efectuat de către Centrul Național de Expertize Judiciare, la cererile recurentului și intimatului, prejudiciul cauzat întreprinderii SRL „Tantal Grup” în perioada petru care i s-a retras licența (06.12.2005- 27.12.2006), a constituit 5 571 891, 58 lei.

În opinia Colegiului, raportul de audit întocmit de SC „ARL & Business Consulting” SRL, nu reprezintă valoarea unei probe veritabile și credibile în sensul art. 148 alin. (1) CPC, iar din conținutul raportului de expertiză nr. 1463 din 22.08.2013, efectuat de către Centrul Național de Expertize Judiciare, rezultă că, expertul s-a limitat doar la analiza raportului de audit și nu a făcut propriile cercetări.

Totodată, din partea de cercetare a raportului de expertiză nr. 1463 din 22.08.2013 rezultă că, experților pentru efectuarea investigațiilor le-au fost prezentate materiale de evidență contabilă a SRL „Tantal Grup” pentru perioada 2002-2004, însă venitul s-a calculat pentru anii 2003-2005, în lipsa cărorva rapoarte financiare pentru anul 2005.

Astfel, Colegiul reține că din conținutul raportului de expertiză nr. 1463 din 22.08.2013 nu rezultă că au fost analizate activitățile firmei SRL „Tantal Grup” pentru anii 2005-2006, dat fiind lipsa reflectării a cărorva acte din această perioadă.

La fel, conform raportului de expertiză nr. 1463 din 22.08.2013 rezultă că în perioada de activitate 06.12.2005-18.12.2005 SRL „Tantal Grup” nu a suportat pierderi, deoarece întreprinderea a activat și a obținut venit în rezultatul încheierii contractelor anticipate, serviciile de pază fiind prestate pînă în luna februarie 2006.

În acest sens, Colegiul consideră că, judecînd pricina și întemeindu-și concluziile pe raportul de expertiză nominalizat, instanța de apel urma să verifice cu certitudine dacă în anul 2006 SRL „Tantal Grup” a obținut totuși careva venituri, avînd în vedere, că firma a prestat servicii pînă în februarie 2006.

Prin urmare, argumentul instanței de apel precum că pe parcursul activității licențiate, SRL „Tantal Grup” a încheiat diferite contracte privitor la acordarea serviciilor de pază, care însă nu au fost rezolvite, ci au decăzut de la sine pe motiv că SRL „Tantal Grup” nu deținea dreptul de a acorda serviciile prescrise în contracte din lipsa licenței, este pripit și nu poate fi reținut ca întemeiat.

Or, instanța de apel urma să constate numărul contractelor încheiate de SRL „Tantal Grup” pentru anul 2006, precum și care au fost motivele rezilierii contractelor pentru anul 2006.

În același timp, Colegiul menționează și faptul că instanța de apel nu a dat apreciere nici datelor cu privire la contractele de prestare a serviciilor de pază, încheiate între SRL „Tantal-Grup” și persoanele juridice/fizice, reflectate în scrisoarea Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr.26-5-04-144-820 din 16.02.2010, prin care se aduce la cunoștință că multe dintre acestea pur și simplu sunt o invenție, o ficțiune, și nu pot fi luate în considerație la calcularea prejudiciului.

Mai mult decît atît, instanța de recurs reține că din conținutul declarației cu privire la impozitul pe venit pe perioada fiscală 2006, anexată de însuși reclamant la materialele cauzei în vederea amînării plății taxei de stat, rezultă că SRL „Tantal Grup” a înregistrat pierderi de 519 774 lei, pe cînd venitul ratat din cauza retragerii licenței pentru perioada 06 decembrie 2005 - 27 decembrie 2006 a fost evaluat de reclamant la suma de 5 343 701 lei.

Drept consecință, Colegiul conchide că instanța de apel nu a determinat definitiv întinderea prejudiciului, obiectul probațiunii și circumstanțele ce urmau a fi probate și ca urmare, a adoptat o hotărîre ilegală, fapt ce determină remiterea cauzei la rejudecare. Or, prin neexaminarea tuturor circumstanțelor cauzei, a probelor administrate, părțile sunt lipsite de dreptul la un proces echitabil prevăzut în art. 6 pct.1 al Convenției

Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului, care asigură respectarea principiilor fundamentale ale oricărui proces.

Lichidarea acestor lacune în cadrul procedurii de examinare în recurs nu este posibilă, de aceea cauza urmează a fi reexaminată.

Totodată, Colegiul menționează că din interpretarea art. 6 al CEDO, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (*cauza García Ruiz c. Spaniei din 21.01.1999*).

Astfel, reieșind din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că nu au fost elucidate circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii întru aplicarea corectă a normei de drept ce guvernează rezolvarea prezentului litigiu și deoarece eroarea judiciară în cauză nu poate fi corectată de către instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel și de a restitui pricina spre rejudecare în Curtea de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit.c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de către Camera de Licențiere.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2014, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Tantal-Grup” împotriva Camerei de Licențiere și Ministerului Finanțelor, intervenienți accesorii Chistruga Zinaida și Fetescu Adrian cu privire la încasarea prejudiciului material, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecători.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Maria Ghervas

Elena Covalenco

Petru Moraru

Valentina Clevadi